

JAFFNA COLLEGE LIBRARY
 AUG 20 1941
 ODDUKODAI, CEYLON

THE young idea

இளநாயிறு

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE

FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Wednesday - 20th, August 1941

No. 8

THE UNDAUNTED REDS

—by a 'Red'

page

5

DR. RAJENDRANATH TAGORE

—by C. W. Paramsothy

8

கவி தாகூர்

—M. Thambimuthu

10

உடைந்த மனம் தன்னிலை அடைந்தது

—"ஜெயம்"

12

அரிய ஓர் உபந்யாசத்தின் இரு அம்சங்கள்

—"எனது"

14

R. C. THAVARAJAH
 English Editor.

N. S. RATNASINGHAM
 Tamil Editor.

Eng. Editorial Board

Editor :

R. C. Thavarajah, Junior Inter Arts

Associate Editors :

K. Aiyadurai, Inter Arts

C. W. Paramsothy, Lond. Matric

Literary Section :-

S. Sivanathan, Inter Arts

A. F. Tampoe, Junior Inter Arts

News Section :-

K. Saravanamuttu, Inter Arts

Sports Section :-

W. A. Mather, Lond. Matric

Verse Section :-

R. C. Thavarajah, Jr. Inter Arts

Co-eds. Section :-

Miss. R. Appadurai, Lond. Matric

Junior Section :-

K. Balasundaram Pillai, Lond. Matric

K. Balaraman, Pre. Matric

Faculty Adviser :-

Mr. C. A. Gnanasegaram, B. A.

Tamil Editorial Board

Editor:

N. S. Ratnasingham, Lond. Matric

Associate Editors :

K. Sathasivam, Jr. Inter Sc.

G. N. Wijayaratnam, Jr. Inter Arts

Literary Section :-

K. Muthucumatasamy, Jr. Inter Arts

K. Jagatheesa Ayyar, Lond. Matric

K. Aiyadurai, Inter Arts

Verse Section :-

M. Thambimuttu, Lond. Matric

News Section :-

A. Rajathurai, Lond. Matric

N. R. Balasingham, Fourth Form A,

Co-eds. Section :-

Miss. S. Amerasingham, Jr. Inter Arts

Miss. P. Somasundaram,
London Matric

Sports Section :-

K. Tharmaratnam, Lond. Matric

Junior Section :-

A. Kugarajah, IV-th Form

V. Kanthasamy, II-nd Form

Faculty Adviser :-

P. Navaratnam, B. A. (Hons.)

Cover Design by 'Sana' of the Belakesari.

The

young idea

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Wednesday - 20th August 1941

No. 8

Editorial Notes

"And when that great writer comes
To write beside your name
He writes not whether you won or lost
But how you played the game."

WITH St. Patrick's ahead of all others, our Athletes were "swimming against the tide." Uncertainty then became rife. No one could possibly spot the runners-up. We were ranked third at the close of the day, with St. Patrick's at the top. We extend our heartiest congratulations to them. Particular mention must be made of G. Joseph, in breaking the Jaffna Record in the Hop-step and Jump and thus winning the Parson's Challenge Cup for the best performance at the meet. With an excellent take-off and a well-timed hitch-kick he landed past the 41' mark. Another brilliant demonstration—the last half-lap dash—was shown by R. Theagarajah in the mile-race. Our team in

4x440 yds. Relay race put up a splendid show and proved superior to the others.

Hon. Justice Nihil commenting on the Meet spoke of the "Georgian effort" which was indeed a great contribution. He continued that St. Patrick's would have "to look out" for he saw a great deal of progress in other schools.

Alumni Day:

They were all there to be sure—a merry train of lawyers, doctors, teachers and ministers, all congregating to show their loyalty to the alma-mater. The day commenced with friendly games of tennis followed by the luncheon, which was obviously well attended with good appetites and surprising punctuality. The Business Meeting was followed by a Foot-Ball Match where the "Old Boys"

proved that Senile-decay was still far away. The game ended in a draw, both sides scoring a goal each. Then a concert was held in Ottley Hall to "Pave the way" for the Dinner. The main items were some indigestible classical music ably rendered by talented hands and a rather bellicose nautical lay by the College Choir. The day ended with a sumptuous dinner and witty toasts.

Inter House Foot-Ball Matches:

The matches were worked off in clock-work fashion in three days. It was surprising that in spite of the strain of review-week the games were keenly contested. Muscles responded to the faint but inspiring ovations issued from behind the green foliage across the lane. The Hastings won a well-merited championship. Done it Reds!!

Vacation:

The August vacation is drawing nigh—"Deus laudator", we piously proclaim. Before being rewarded with holidays we have yet to grapple manfully (excuse me co-eds) with that school boys' Bugbear—the Term Exam.

Most of the intelligence-moisture in our craniums has been made to evaporate by the intense heat prevailing; and the consequent intellectual sterility, given expression in our answer-papers will definitely, we are afraid, bring about a corresponding and complete drying up of the milk of human kindness (scarce even at the best of times) in Tutorial Bosoms.

Guru Dev.

Inconsiderate Death has snatched from the Galaxy of Literary men, an eminent poet who loved his mother-land sincerely. As a Poet he painted in exquisite language and style scenes of life in India, and devoted his time to the study of Indian Culture. It was that Great Mind which shed the bright gleam of learning on all spheres of Society. He leaves behind a niche in the wall of Eastern Literature which is very difficult to be filled.

Great Tagore—May his soul rest in peace.

"Chaff from the Threshing Floor"

Mr. A in exalted mood mixed with bellicose tendencies says "We will win or die — If we 'win' the Reds, we will be champions."

Mr. C of the Jr. Inter proudly proclaims "Jaffna College is coming forward in the Military. Two students are commissioned as Second-Lieutenants in the C. G. R!!"

An outspoken hostelite looking demurely at the extra-ration of mutton supplied says "O that every day were Old Boys Day!"

Mr. H indulging in careless talk whispers outside the Examination Hall: "I have not prepared — Who is the supervisor??"

"G" shouts with glee. "Only four days more for the College to break down for the Holidays — Hurrah!!"

SCOUTS FIELD DAY

by C. S. Nagalingam

A Field day was organised by the scouts on the 12th of July under the joint patronage of Mr. M. Prasad G. A., N. P. and Mr. K. Somasundram, Assistant Chief Scout Commissioner. This was the first of its kind in the history of our troop and in the history of the Jaffna Boy Scout Association.

They organised competitions in First Aid, Signalling, and K not-tying. Many Troops from various colleges took part in these competitions.

All the Scouts gathered in the Bicknell Field at 3 p. m. and performed the "Investiture" ceremony. This was followed by the flag breaking ceremony which was performed by Mr. Somasundram, It was a beautiful sight to see all the Scouts in uniform assembled round the Flag-staff forming a "horseshoe."

After the flag-break the competitions took place. In the competitions our Scouts did well. Many hidden talents were brought out. Most people had thought that scouting was mere wearing of uniforms but after they saw what the movement stood for they went home with a different idea. Most of them are now trying to enroll their sons or brothers as Scouts.

Jaffna College Scouts came first with 118 points and Central College Second with 80 points. Thus our Scouts have contributed their mite to the name and fame of the College.

Just before the campfire the presentation of badges took place.

My heart leaped up when I saw many of our Scouts receiving badges, and I was more happy when I saw three Scouts from our troop receiving the King's Scout Badge. They are R. C. Thavarajah, the Troop Leader, V. Ehamparam, the assistant Scout master and Joseph George.

The campfire was the last and the most interesting item in the programme. There was no fire because the blowing and the thatched fences did not permit. The most interesting and humorous item was the "Railway Train Scene" put on by our Scouts.

After the campfire Mr. Somasundram addressing the brother Scouts thanked them for having given him the opportunity to see their activities. The Troop Leader thanked the public and his brother Scouts for having graced the occasion.

A Tribute — Sir Rabindranath Tagore

O Death! should'st be so hard to rend
From us that noble sage—a friend
Cherished in Love unfathomed? Must
Thou be so? Yet thou bearest from
dust

And world's decay this hand of God
For greater purposes—for visions
broad.

For in thy wings are good intents
Which hide themselves to human
sense.

Life's Race he ran, high aims fulfilled:
And "Universal Love" to all instilled.

WRONG CONCEPTIONS OF EDUCATION

by E. B. Sabapathypillai

Today an acute unrest about and contemptuous revelations of the lethargy in which education in Ceylon lies buried are dominant features. A critical survey of the standard of and notions in vogue about education will furnish us with the fact that education is suffering terribly. In a nutshell, the impulse of most of Ceylon's youths for the prosecution of higher studies is to a great extent due to material motives—the procuring of certificates and a profitable employment. In other words, 'education' is made a cat-spaw for earning a good salary.

The true and wide meaning of the word 'education' is never realised by most of our students. Education is the cultivation and development of various, physical, mental and aesthetic, faculties. Here in Ceylon, text books are got by heart and thus certificates are secured to serve as passports into the field of employment or for exhibition in the matrimonial markets. As Dr. Ivor Jennings aptly puts it, 'Little Johnnie' matriculates passes his Inter and graduates and finally his successes are crowned with a handsome job. But success in examinations has been his sole food of love, the most cherished of his ambitions, that the other vital aspects of education have been to him negligible concerns. When grave questions and difficulties that occur in a man's life weigh on him, he is at sea. It is now that he pauses to ponder over the profitlessness of mere book-learning and his resultant incompetency. Others of this ilk clear the hurdles up to the B. A. examination successfully, utterly

disregarding the futility of mere book-learning, only to find the insuperable monster—unemployment—staring ruin in their faces.

Not much different from these are those who monopolise the 'Varsity today. I will make no bones to aver that most of them are in the dark as to the true function of a University College. With much confidence may I assert that they are labouring under the delusion that a 'Varsity is a degree factory. Whereas, "It is in the Universities, according to an erudite scholar, that the soul of a people mirrors itself". Here, in Ceylon, in a mirror of materialism is reflected greed for pelf, lack of soul, and thirst after vainglory."

To remedy this degenerate state of the educational sphere, the Wardha Scheme, sponsored by Mr. E. W. Arayanayakam, would do a great turn. It educates the young for citizenship. Time and again Dr. Jennings has been driving it home to us in diverse public gatherings that a training for citizenship should be one of the noble ideals of education. Let not this noble note fall on deaf ears. Coming back to the Wardha Scheme, this type of education teaches a useful craft and promotes the growth of the body and the development of the brain. It inculcates in the minds of the young the spirit of individual thinking and serves for the cultivation of Truth, Justice and Non-violence. Let us hail the advent of this new scheme with fanfare and trumpet-call and esteem the author of it as a God-send.

SPORTS GOSSIP The Undaunted Reds

by *The Sports Editor*

THE Athletic meet is after all over. Once again St. Patrick's have emerged as Champions by a wide margin. By doing so, they have written a glorious chapter in the annals of Jaffna Athletics. They deserve our congratulations!

Our athletic team did fairly well, and the marvellous feats of G. Joseph and R. Theagarajah are worthy of mention. Theagarajah caught the eye of all the observers when he made a splendid dash to overtake the record-holder. It was a splendid effort and it was not in vain, as he rightly showed the spirit of Jaffna College. Our Joseph's record jump is worthy of commendation and we all hope that he would keep it up. Let our future athletes play their part with the unquenchable spirit of Ulysses: "To strive, to seek, to find and not to yield".

Foot-ball practice has started. It is a pleasure to see all the foot-balls showing a keen interest in the game. Many freshers are contemplating entering the team. Such sayings as "There is a vacancy in the forward line", "I can keep goal but my height is not enough" are not infrequent. May the endeavours of all concerned in coaching the team, bear abundant fruit!

Amidst all tribulations, that never-to-be-forgotten Cricket duel with St. Patrick's often recurs in our thoughts. The match was no doubt thrilling from start to finish and it kept all the spectators spell bound. The climax was reached when Gunaretnam made that splendid catch and fortune was with us from that time onwards. Then, when the match was over, there was the smile of joy on Captain Kantharetnam's face! The Bicknell field was a place of Romance when every boy and every "gal" gazed or rather gaped at our proud Cricketers. Now one wonders

by "a Red"

WHAT about the Reds! Are they Communists? No, they are true loyal citizens of Lanka. They are the members of Hastings' house who have come to light in the field of sports. They are a set of courageous young men who do their bit at the right moment—no matter how the "Whites" envy them. Nothing can shake this spirit. They will never budge an inch from their loyalty to their house. They are the pride of Jaffna College.

In the Inter-house foot-ball matches, the Reds have become undefeated champions. Their first match with Brown house was drawn as their team was lacking in practice. When that turn of the Whites came to match no, they were thoroughly beaten.

The Personnel of the team cannot be described here individually. But yeomen service was rendered to the team by such stalwarts as G. Gnana-sampanthar, S. Canagasabapathy, C. Gunaretnam, P. C. Rajakone, M. K. Segaram. The mainstay of the Red house defence, Gunaretnam, was kept out of the championship match owing to a bad foot, yet, the Reds did well. Canagasabapathy's splendid kicks and Rajakone's finishing touches must have fascinated all the spectators. Sampanthar's and Segaram's lonely efforts are really worthy of mention. All the Reds had "a cheer" in the match; the girls, whose silent presence at the women's hostel Verandah were an inspiration to the Red house foot ballers. The womens hostellers divided themselves into their respective houses during the match, but the fair Reds were at last victorious! Hats off to the Reds.

whether any other Jaffna College team would give us such a treat. Let us, however, hope for the best.

All Ceylon Y.M.C.A. Conference at Galle

by a Delegate

With eyes heavy with sleep and with a bit of out-of-place feeding we alighted at Galle from the Diesel on Friday morning. Fortunately for us Rev. Brian de Kretser was there with a vast smile of welcome to receive us at the station. He took us to the Galle Y. M. C. A. where we stayed for a few hours.

At 6-30. p. m. a public meeting under the auspices of the Y. M. C. A. Galle, was held. Mr. W. Dahanayake, Mayor of Galle, and Mr. I. Perera were the chief speakers. Mr. C. de Vos, Crown Advocate, Galle, presided. The Mayor, speaking first, welcomed the delegates from the various parts of the Island. Proceeding with his subjects "Religion in respect to public life" he presented his deca-logue ("Ten Commandments to the public men of Ceylon" as he called it)

1. Thou shalt not accept more than Rs. 100 as salary.
2. Thou shalt not travel in the 1st or 2nd class by the Railway.
3. Thou shalt not take intoxicating liquor.

4. thou shalt not gamble or encourage gambling either in carnivals or on the turf.

(He expressed regret at the whole-hearted encouragement given by public men to gambling. He went on to say that the Reverend gentleman, who denounced the opening of the bar in the Jaffna carnival, yet did not denounce the gambling that was carried on there.)

5. Thou shalt not accept bribes or fees for work done.

6. Thou shalt not partake of a grand or sumptuous fare.

(In connection with this he spoke disparagingly of "Bishops who rolled in luxury.")

7. Thou shalt not dress in grand style.

(He made particular mention of the ladies dress is which were decked out with "unnecessary extravagance." He said

that he had a shrewd suspicion that only ladies who were not labelled "handsome" were subject to such extravagance. As a young man who has not yet married" he continued "I should think that a young lady looks all the prettier bereft of all the jewels and gaudy sarrees which make her resemble wild animals.")

8. Thou shalt not mislead the public. (He declared that in respect to this he was reminded of the Indian Question and certain political parties which mislead the public. "They stir the emotions of the people by shouting 'Drive out the Indians so that the sons of the soil may prosper' but at the same time in the secret conclave of the State Council they introduce Bills permitting Indians to come and share the capital.")

9. Thou shalt not be long-winded in speeches.

10. Thou shalt practise all thou preachest.

He stressed the need for religion in society as it advocated service for one's fellow-men as the motivating ideal.

Mr. I Perera speaking next on "Youth and Public life" laid emphasis on "harnessing the youth for the progress of a country." He said that as the Youth of the present day were impatient, intolerant and Revolutionary, some with an undying love for the country should lead the unsheltered mass of young people, galvanize their spirit and direct them in the proper path. "Youth Movements" he said would be null and void if they did not carry out a programme of practical measures." Commenting on Youth Movements he said that although the Boy Scout Movement had done much, many people did not appreciate it. In conclusion he thanked American Friends for helping Ceylon to take, the initiative in organising Y. M. C. A. s.

Mr. R. O. Buell, General Secretary of the Central Y. M. C. A. thanking the speakers said "Dahanayake may be the Mayor's name but Frankness and Culture

are his other names." (applause) He continued "I knew he was popular among young men but I can now understand why he is popular among young women too."

The next day the sessions commenced. The topic was "The Y. M. C. A. as a Religious Movement" and Rev. L. Dalby of the Board of Directors, Richmond College was leader of the discussions. He said that Christianity was not the only main-spring which stirred men to great activities. Men were consciously embracing Humanitarianism, Marxism and the like. Ven. B. K. Beven, Archdeacon of Colombo gave an inspiring talk. He argued that Christianity was really a means of philanthropic activities. Jesus Christ was a Reformer of a stern type. His life could be summed up in "warship and service" Christianity did not necessarily mean rules and regulations but more like St. Augustine's admonition "Love and do what you like." He then said that many are baffled by the question "Is Christianity esoteric?" and are afraid to profess Christ. He concluded by saying that "a Y. M. C. A. should be a centre of spiritual power radiating to all."

Similar sessions were carried on at other times.

<i>Topic</i>	<i>Leader</i>
The "Y" as a Movement.	Rev. D. T. Niles
The "Y" as a Youth Movement.	Mr. E. R. de Silva, Principal, Richmond College
The "Y" as an All-Ceylon Movement	—Keneth de Lanerolle.

The delegates were entertained to a "social" by the members of the Galle Y. M. C. A. We had a few hours left for sight-seeing and ended with a refreshing sea-bath in the natural bathing-cove off Ambalangoda. Rev. D. T. Niles in his closing lecture left us the message-

"Go to the work not because the harvest is plentiful and the labourers are few but because God sends you."

Some Useful Hints on Travelling by the C. G. R.

By R. Seety

DO you intend travelling and "go places?" There will definitely be a crowding in the Railway compartments. If you wish to avoid this get to the station early, but if you are not fortunate do not be crest-fallen. If there are many in your compartment, start conversing loud with your friend somewhat to this effect.

"I do not know how I caught it. At first I suspected them to be pimples but now I am confirmed that it is Chicken-Pox."

In a few minute's time the seats would be empty and you can stretch yourself at length.

* * *

When you get there early place your suit-cases and other "accessories" on the seat of the compartment and pretend you are fast asleep occasionally issue a few snores to confirm your "trick." Do not budge an inch when others (except of course the Ticket-Examiner) ask you to move. Railway courtesy is not practicable as you probably know.

* * *

If you feel thirsty call for the tea or coffee vendor only just after guards whistle. Drink slowly as the train moves out from the station. Do not worry about Abraham Lincoln's stamp-money and all that.

Letter to the Editor

*The Editor,
Young Idea.*

Sir, The reason why scouting at Jaffna College does not flourish is that not much publicity is given to the activities done by the Troop.

To take an instance our Scouts became Champions, so to speak, in the Field day which they conducted a few weeks ago. No one has cared to announce it in the Assembly or elsewhere and thus encourage Scout activities however small they may be. The authorities of the college can be made to give more backing to the Troop. Only when the Scouts do something great they will say "Our Scouts" but that is only for that moment. Just see the other troops. How much their college authorities help them. In fact our Scouts deserve more praise than any other team because they have contributed their mite to the honour of the college.

Further I hear when the Scouts asked for a room none paid heed. Now it seems that they are going to build their own room. I hope the College will give them at least the financial help to put up this room. And further in the interests of the scouts I hope the College authorities will here-after pay more attention to them and help them to flourish.

Yours etc.

A Well-wisher

NOTICE

LOOK OUT for
"POOTHATHAMBY"

A Dramatised Version of the well-known Tragedy of Dutch Times in English
by

J. V. CHELLIAH, ESQR., M. A., J. P.
Staged by the Dramatic Club of the Brotherhood. Next term, in the
Ottley Hall, Vaddukkodai.

DO NOT MISS THIS

Dr. Rabindranath Tagore — An Appreciation

By C. W. Paramsothy

IN the early ours of the afternoon of Thursday, August 7, 1941, Dr. Rabindranath Tagore passed quietly on to his last rest. With his passing closes a chapter in the history of an extraordinary and in many ways a magnificent institution, the 'Shantiniketan'.

Dr. Rabindranath Tagore was a profound scholar. He is the most impassioned poet India has in recent times produced. He is the first Indian to have won the Nobel Prize for Literature. He had passion for learning. Learning had always been his living passion, the joy of his heart, the sunshine of his very existence.

He was not only a poet but a social-reformer, a political-reformer, a Socrates "a perfect Wagnerite in music, a perfect whistlerite in painting a perfect Ibsenite in drama." "He had the power to make an ordinary room, a London house, a lecture hall, a company of people, the vehicle of Indian Serenity." There are many thousands of people to-day who owe him more than they realise.

No man, we are told, is indispensable, and in a strictly material sense that is undoubtedly true. But when a man has made himself part of a tradition, his memory, at any rate, is indispensable, and these names, RABINDRANATH TAGORE, will always be a part of India's tradition, Hail and farewell!.....

Strew on him lilies, lilies,
And never a twig of hollies;
In quiet rest he under willows
Ah! soft shall be his pillows.

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

புத். 6

விஷ்ணு ஆவணியீர் சுவ புதன்கிழமை

இல. 8

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

இனையற்ற கலைஞர்
இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார்

பல்வகையில் காலமாக அறிதூயிரில் அழந்திருந்த பாரதநாட்டை மறுபடியும் கீழ்க்கண்ட கலையச் செய்து உலக முன்னணியில் நிலங்கவைத்த சேகரிமணிகளுள் அகிகமரனோர் தோன்றிய நாடு வங்க நாடாகும். வீணைய உலகிற்கும் இந்திய நாட்டின் மகத்துவத்தை அறவே உணர்த்திப் பாரத நாட்டை உலக முன்னணியில் வைத்த விவேகானந்தர் ஜெனிக்த பூமி வங்கமே. நாட்டின் கலனை நாடி, சுயபோக பாக்கியங்களைத் துறந்து, பாரதநாட்டின் தலைகளை அறக்க எத்தனித்த கணக்கற்ற தேசாபிமானிகட்கும், மகத்தான தியாகிகளுக்கும் உறையிடமாய் விளங்கியதும், விளங்கி வருவதும் வங்கமெனும் தங்க நாடே. "எம்மதமும் நன்மதம்" என்ற அரிய ஆதர்சத்தை "உலகிற்கு அளித்த இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சரை சன்ற நாடும் இதுவே. இன்று இந்நாடு ஓர் கவிதா தீபத்தை—பாரதநாடு மட்டுமேயன்றி உலக முழுவதும் ஒலித்துக்கொண்டிருந்த ஒளிப் பீழம்பை—இழந்து மணியிழந்த அரவம் போற் தவிக்கின்றது.

நாடகக்கலை, தத்துவக்கலை, இலக்கியக்கலை, ஓவியக்கலை முதலிய அரும்பெரும் கலைகள் யாவும் ஒருங்கே உருவெடுத்தார் போற் திகான்றி ஏனையது ஆண்டுகளாய் அள்ளிப் பருகிய ஞான ஒளியை மேற்கூறிய பல்வேறு கலைக்கூடாக உலகிற்கு

களித்தார் கவி ரவிந்திரநாத் தாகூர். இவர் தமது ஏழாம் பிராயம் தொட்டு இன்று வரை ஒலியாலும், வர்ணத்தாலும், வயத்தாலும் அதி செளந்தர்ய சித்திரங்கள் சித்திரித்த பல்கலைப் பண்டிதர். புதிய தத்துவங்களையும் ஆதர்சங்களையும் கிருஷ்ணத்து விளக்கிய கர்த்தா; நவ இந்தியாவின் வருங்காலத்தைச் செவ்வனே அறிவுறுத்தும் காலதேவனாக விளங்கினார். உலகிற்கே சாந்தியளிக்கும் வல்ல சாந்தி நிகேதன் ஸ்தாபனத்தை நிறுவி "உலகியத்தை" திறனுடன் வளர்ப்பதே தமது வாழ்க்கையின் முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார்.

இவர் உலகம் போற்றும் விஸ்வகவி. இவரின் பண்புநிறை சிதங்கள் யாவும் பாரத நாடுக்கும் தேசிய தீங்கனாக ஒலிக்கின்றன.

இந்தியாவை மாத்திரமன்று உலகம் முழுவதையும் உயர்த்தக்கூடிய லட்சியங்களையும் நவயுகக் கொள்கைகளையும் இலக்கியக் கழனியில் விதைத்து நாவல்களாகவும், நாடகங்களாகவும், கவிதைகளாகவும் உலகிற்கு சந்தார்.

இம் மேதாவி தாம் கலைபுலகிற்கு களித்த அளப்பறும் தொண்டுகளோடு திருப்புகியமையவில்லை. தேசாபிமானியாகவும், அரசியல் வாதியாகவும் தொண்டாற்றி மனப்பூர்வமடைந்தார்.

இவர் பெருந்தகமைகளை உணர்ந்த ஆங்கிலேய அரசாங்கம் "சேர்" பட்டத்

தை வழங்கிற்று. இப் பட்டத்தைக்கூட நாட்டின் கலன்கருதி ஏற்க மறுத்தார்.

இன்னயற்ற இக் கலைஞர் இன்று இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார். ஆனால் இவர் உலகில் இறப்பற்ற ஓர் சிரந்தாமான புகழுடம்பை நிறுவியிட்டே பரன் அடிநண்ணினார். இவர் உலகிற்கு உணர்த்திய தத்துவங்களும், இலட்சியங்களும் உலகுள்ளவரையும் திறனுடன் விளக்கும். இது திண்ணம்.

முதல் இடம்பெற முத்துங்கள்.

இத் தலைவர்க்கு இதுவே கடைசி இடமாகும். இதுவரை வந்த இடங்களில் அதிகமாக ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு புது எழுத்தாளர்கள் தோன்றி, தயவு காட்டித் தலைகளால் இயன்றவைகளைத் தந்தருளியிருக்கின்றார்கள். காறும் 'இளஞாயிறும்' அவர்களுக்குக் கடமைப் பட்டவர்களாவோம்.

சிந்திய கட்டுரையாளர்கள் நிகழும் எழுதி வந்தால் 'இளஞாயிறு' வேறுபாடின நிச்சி சுவை குன்றினிடும். ஆகையாத புதுப்புது எழுத்தாளர்கள் புகுவதால் எம் 'இளஞாயிறு' புது மணமும் புது உணர்ச்சியும் பெற்று வங்கும் நமக்கும் புகழிட்டி வருகிறது.

பத்திராதிப உறுப்பினும் தற்போது புது எழுத்தாளர்களைப் புகுக்கிறிருக்கிறோம். மனமுலந்த உறுப்பில் உட்புகச் சும்மதித்த கட்டுரையாளர்கள் ஊக்கம் குன்றாமல் 'இளஞாயிறு' தின் உதவிகருதி உழைப்பார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை.

நம் கல்லூரி காற்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒவ்வொரு நிறமும் ஒவ்வொரு பெயரும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. உதை பந்து, கோட்பந்து (Cricket) மற்றும் ஒட்டம் முதலிய வற்றிலும் போட்டிகள் இப் பிரிவுகட்கிடையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. வெற்றியிட்டும் பிரிவுகட்குப் புள்ளிகள் (Points) வழங்கப்படுவது யாவரும் அறிந்த விஷயம். இவ்வண்ணமே இனிமேல், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கப்பட்டு, அவரவர்

கவி தாகூர்

M. Thambimuthu L. M. B.

மாந்தர் மருங்கொழிந்து மாதா மனைவிரித்த சாத்தனு தேதம் தனைவிடுத்த—வந்திழையாம் வங்காள வாவிதனில் வந்தமவர் மாறதியே எங்கோ மறைந்தனள திண்டு.

ஆற்றுகீர் வற்றி அனல்விசும் அப்போதும் ஊற்றமீர் உலகுயிரும் உண்மைபோல்—மாற்றின வள்ளல் கவிதாகூர் வாணலகர் தாமேயில் உள்ளந்தே ஊற்றொன்று குண்டு.

சீண்ட கணையவடயார் நெகிழ்த்த கணையவடயார் காண்டர் கரிய கி. வுள்ளார்—மாண்டசிலென் ஊனல் கண்வாணம் உருவொழிந்த தல்வாது குறாகக்கள் மானுதலெஞ் குன்றாம்.

வங்காளஞ்சேயிழந்தால் வல்லதொகாவிழந்தால் சிங்கராசி வந்தவி சிங்குயிர்தான்—பாங்காம், பங்கு வேந்தனையே பாரிழந்தால் விரைமூணம் காதி [முத்தோம்; வந்திழையாம் இந்தியம்னை எல்லாம்.

"அருளே உருவெடுத்த இயல்பும் ஆடலெனம் இருனால் மறைந்தறே எம்வர்க்கு—மொருளே பாய ஞ்ருவெடுத்த பாபர்கள் மாயிருக்க [யிப் தேவ அருவென்கே சென்றீர்.

கணமல உருப்படுத்தும் கலைமூல பண்டிதா மனதை ஒருபுப்பித்தம் மாதவா—கிளைவதில் சாத்தனு தேதம் தனையுக்கி கட்டியபின் நீத்தினும் கிளியில் ஆதி."

பேரால், அவரவர்களுடைய பிரிவிற்குப் புள்ளிகள் வழங்கப்படுமா.

இளஞாயிறுக்குக் கட்டுரை எழுதுவோர்க்கும் புள்ளிகள் வழங்குவதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்.

இச் செயல் சுடர்விட்டெரியும் நம் 'இளஞாயிறு'யர்க்குத் தூண்டியிட்ட தன்மையை ஒக்கும். கட்டுரைகள் எழுதுவோர்களின் எழுதுகோல்களும் எண்ணக்களும் முதலிடம்பெறும் தீவிரமாய் வேலை செய் தல் வேண்டும்.

கண்ணராவி

by Google

காணச் சகியாத விஷயங்களைக் கண்ணராவிகள் என்று சொல்லுகிறோம். தற்காலம் திருச்சபையிலும், தேசத்திலும் பல கண்ணராவிகளுண்டு.

வாசிக்கத் தெரிந்த சீபெரல்லாம் உபாத்தியாயராயிருப்பதும், தன் வேலையை அறியாமல் இருக்கும் வேலைக்காரனும் ஒரு கண்ணராவியல்லவா?

அனைவரும் கூடி, ஒத்துச் செய்ய வேண்டிய தொழிலை, பிரித்து அனாவசியமாகச் செய்துமுடிக்கும் வேலைகள் எல்லாம் கண்ணராவிகள் அல்லவா? கிறிஸ்தியர்களையும் வயதப் பெண்ணும் கூடிவாழ நேரிடுவதும் ஒரு கண்ணராவி. அதுபட வயதுள்ள கிழவன் பதினாறு வயதப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு விழிப்பது நமக்குள் அபூர்வமல்ல. ஐயா வரவரக் குகிர்போலகிறார். அம்மா வரவரக் குகிர்போலகிறான். ஐயோ இடுகென்ன கண்ணராவி.

பெண்கள் ஆண்மை பெறத் துஞ்சிப்பதும் ஒரு கண்ணராவி. ஆண்கள் செய்யும் வேலைகள் எல்லாவற்றையும் பெண்கள் செய்ய ஆசைப்படுவது பெரிய பைக்கியகாரத்தனம். இயற்கையில் பெண்தன்மை வேறு. ஆண்தன்மை வேறு. ஆண்கள் செய்வதெல்லாம் பெண்கள் செய்யவேண்டுமென்பது அறியாமை. உலகிலெத்தையே காரியங்கள் இயற்கை விரோதமாகப், பெண்கள் கூடியமட்டும் ஆண்களைப்போல் ஷுக்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஆண்கள் சித்தியடைவது சந்தேகம். ஆண்களைப்போல நடக்க முயற்சிப்பதும் ஒரு கண்ணராவி.

மலரைப்போல மலர்ந்த முகத்தடனும், அழகிய கண்ணாடனும் தள்ளி விளைவாடிக்கொண்டு இருக்கவேண்டிய தற்கால யாடிப்பரில் அகெக் வாடிய முகத்தினோடும், சூம்பிய தேகத்தடனும் தலையைக் கீழ்க்கொக்கியபடி அமர்ந்திருப்பதும் ஒரு கண்ணராவி. இவைகள் காலத்தின் கோலமா? அல்லது இவர்களைக்

கிருக்கும் வினையின் பயனு? என்பதை யாரால் கூற முடியும்?

காகம் அன்ன நடை நடக்கப்போய்தன்னடையைக் கெடுத்ததுபோலச் சிவந்தகள் நிலைமையைச் சற்றும் யோசியாத மற்றவர்கள் நடப்பதைப்போல நடக்க முயற்சிப்பதும் ஒரு கண்ணராவி.

பெற்றோரின் பணத்தையும் அரிய காலத்தையும் வீணாக்கும் ஆண்களும் பெண்களும் ஒரு கண்ணராவி.

மதங்களைப் பற்றிச் சற்றும் அறியாதவர்களுக்கு ஒரு மதம் மற்ற மதங்களிலும்பாக்கக் கிந்தனா என்று கூறும் பெரியவரும் ஒரு பெரிய கண்ணராவியல்லவா?

ஆடவராகப் பிறந்த காக்கள் ஒரு பொழுதும் வரதெட்சனை (Dowry) வாங்கப்படாது என்றும், வாங்கும் முறையை நாட்டில் இல்லாமல் அகற்றவேண்டும் என்று வியாக்கியானம் செய்த ஒருவர் சில மாதங்கள் சென்றபின்பு விவாகத்துக்கு உடன்பட்டு விட்டாராம்.

இவர் தன் மனைவியாகும் பெண்ணைப்பாராது அந்தப் பெரிய வரதெட்சனைக்காக (Dowry) உடன்பட்டதான் எல்லாவற்றிலும் மிகப்பரிதாபகரமான கண்ணராவியாகும். இத்தகைய ஆண்கள் இந்த நாட்டில் வாழும்பொழுது காடு எப்படி முன்னேறும்? இவர்கள் எப்படி மற்றவர்களைத் திருத்தவார்கள்? முன்னேறச் செய்வார்கள்? அவர்கள் கல்லா, மாமா?

ஆ! ஆ!! இது என்ன கோலம்? இது என்ன கொடுமை? இது என்ன பரிதாபம்?

அப்பா காலிமுழக் காரிக்கன் வேட்டியாம்; மகன் பியூஜிசிக், பெனூறிஷ்சாரியாம்; மகனே ஜினன்ஸ் லோக்ஷி பிளேசாரம்; மக்கள் Ford V. Eight Saloon காரும்; அப்பா எங்கே சென்றாலும் பொடி நடையாம். ஆகா! இவைகள் எல்லாம் காலத்தின் கோலமாம். ஆகா — காலத்

உடைந்த மனம் தன்நிலை அடைந்தது.

(ஜெயம்)

குமார் மிகவும் கல்லவன். அவன் ஒருவருடனும் கோபித்ததே கிடையாது. எல்லாருடனும் அன்பாகவே நடந்து வந்தான். எப்பொழுதும் சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டுப் பன்னிக்கூடத்திற்குச் செல்லுவான். படிப்பில் மிகவும் சாமர்த்தியம் உடையவன். ஒருநாள் அவன் தனது ரொம்பத்துக்கருவிலிருந்த ஒரு கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தான். அங்கே ஸ்வாமி தரிசனம் செய்துவிட்டுக் கோவிலின் வீதியில் வந்து நின்றான்.

ஒரு பூவரசு மாத்தின்சிற்பு ஒரு சோனகன் விவாபாசு செய்துகொண்டிருந்தான். பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். சுவாமி அங்கீடத்தைக் கேட்கிறான். இரு பெண்மணிகள் வளையங்கள் வாய்க்ருவதில் சடுபட்டிருந்தார்கள். குமாரின் மனம் அவர்களிருவரில் ஒருவர்மேல் சடுபட்டது. அவளின் அழகைப் போற்றுவோ அவனுக்குப் போதிய சொற்சாள் கிடக்கவில்லை. ஆனால் இவன் கண்கள் அவ்வழியில் அழகைப் பருகி நின்றன. திமை வெட்டாது அவளைப் பார்த்தவண்ணமே நின்றான். அழகிய கந்தையுடைய, புஷ்பங்கள் அணிந்த இப்பெண், தெய்வப் பெண்ணாகிய எட்டும்பியோ, சிறந்த ஒருவகை மயிலோ, அல்லது மணித் தங்கைதானோ என்று மனம் ஐயுற்ற மயங்கிக்கொண்டு நின்றான்.

மணி என்னும் நாமத்தைமுடைய இப்பெண் குமாரனைக் கண்டதும் கண்டகண்களினாலே பார்த்தவண்ணம் நின்றான்.

“யானோக்குந் காலே சிவனோக்கு நோக்காக்காந் குனோக்கு மென்ல் சகும”

தில் கோலமாம்; கோ—ல—மாம்; கோ—லமாம்; கோ—லாம். இத்தகைய கண்ணாடிகள் எல்லாம் கணலைப்போல ஒழியக் காலம் வரும் என்றும் கம் தயிழ முறைகளைக் கைப்பற்றச் சிக்கிரம் எல்லோரும் முற்படுவார்கள் என்பதும் எனதுகம் பிக்கை.

என்ற திருக்குறளின் படி குமார் மணியை நோக்கும்போது மணி அவனை நோக்காத குணத்து நில்லத்தைப் பார்த்தான். அதை யறிந்து அவன் மணியைப் பாராதபோது அவன் குமாரனைப் பார்த்து மெதுவாகப் புண்கிரிப்புக் கொண்டான். கடைக்கண்ணாலை நோக்குகின்ற மணியினுடைய அருகிய பார்வை அவனது விருப்பத்திற்கொத்த பருதி மாத்திரமன்று, அதனினும் அதிகமாக இருந்தது. இவர்களுடைய பார்வை இவர்களுடைய முகத்தின் பிரகாசித்த முல்லைச் சிரிப்பினால் அதிகரித்தது. வயது மிகக் குறைவாக இருந்தபொழுதிலும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் காதுக் கொண்டனர்.

இவ்விருவரும் ஒரே கலாசாஸியிற் படிந்து வந்தார்கள். குமாரனும் மணியும் ஒருவரையொருவர் மிகவும் நேசித்து வந்தார்கள். இவர்களிருவரும் சந்தேகத்தில் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள். நகங்கள் வரழகாட்கள் முழுவதையும் சந்தேகத்திலே செலுத்தி வந்தார்கள். இருவரும் கல்லாரிச்சய சித்தக் கோஷ்டியில் முதற்பரிசு பெற்றார்கள். குமாரினதும் மணியினதும் குணசியங்கள், அழகு முறையின எல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் ஒத்திருந்தது.

குமார் படிப்பிற் கெட்டடித்தனமாக இருந்தபொழுதிலும் தான் அங்கத்தினால் முதன்முறை சோதனைபெற்று சித்தியடையவில்லை. வகுப்பில் முதலாய நின்றவன் சித்தியடையாத தவறியது ஓர் ஆச்சரியமே. மனவருத்தத்திற்கு அளவெயில்லை. மனம் உடைந்தது. இறுதிதே புத்தியென்று நினைத்துத் தற்கொலை செய்யத் துணிந்தான். அன்று பொழுதுபட வீடுபோய்ச் சாய் பிடாமற் தனது படுக்கையறைக்கு நேரே சென்றான். எனது அருமைக் கண்மணி மணியை எப்படி விட்டுப் பிரிவது என்று அழுதான். எனது கண்கள் தாமே எனக்குக் காதுகளைக் காட்டினமையாலன்றோ யான் இத்தகையபத்தை அனுபவித்தகாரியம். இப்பொழுது தேய அழகின்றாய் என்று

வுளே! என்னை ஆரூத் துயரத்தில் விட்டு என்னையேன் அப்பணம் செய்கின்றார். என் கதி இப்படியாயிற்றே என்று வருந்தினான். இரவு 12 மணியளவில் விட்டை விட்டு வெளியே சென்றான். மழையோ கடுமையாகப் பெய்தது. இடி முழக்கமோ பிரக்கிச் சத்தம்போலிருந்தது. மின்னலோ அவன் முன்னால் பளிச்சிட்டு மின்னிச் சென்றது. அவனும் அழுதவண்ணம் மழையில் நீண்டது கூதலும் குளிரும் பார்க்காமல் தன் மனம் போனவாதெல்லாம் சென்றான். மாரித தவனையின் சத்தமும், பூச்சி புழுக்களின் சீச்சிட்ட குரலும் சேர்ந்த மேள வாத்தியம் முழங்கின. ஐயோ இவையெல்லாம் “பறை மேளச் சத்தம்போல் என் காதிற் தொனிக்கின்றனவே” என்று அழுதான். அவன் நடந்து செல்லும் பொழுது அநேக சர்ப்பங்கள் அவனைத் திண்டாது அவன் காலுக்கிடையிற் சென்றன. ஏங்கே செல்லுகிறான் என்று தெரியாமல் அருந்தவக் காதலியாகிய மணியையே நினைத்து அழுதவண்ணம் சென்றான். கடைசியில் மணியைச் சந்திக்க கோவிலுக்கே வந்து சேர்ந்தான். அன்றிரவு கோவிலில் படுங்கு, கடவுளின் அணுகிரகத்தின் பொருட்டு ஏகோ கல்ல கனவு கண்டு விடிவெள்ளி காலீக்கமுன் வீடு போய்ச்சேர்ந்தான். பெற்றோர் “மகனைக் காணவில்லை” யென்று அழுதுகொண்டு நிற்பதைக் கண்டு மிகவும் மனவருத்தக்கொண்டு மூர்ச்சித்து விழுந்தான். சீழூந்து பார்க்கும்பொழுது ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு படுக்கையில் தன்னை வளர்த்தியிருப்பதைக் கண்டான். தனக்கு எதிரிலிருந்த பளிங்குக் கண்ணாடியைப் பார்த்தான். அங்கே மணி அழுதுகொண்டு நிற்கும் ஒரு தோற்றத்தைக் கண்டான். சில நிமிஷங்களால் இத்தோற்றம் மறைந்தது. பின்னுக்குத் திரும்பிப் பார்த்தான். தனது பெற்றோர் அழுதவண்ணம் நிற்பதைக் கண்டான்.

“ஐயோ! என்ன வேலை செய்யத் துணிக் தேன். எனது அருமை மாதாவையும், மணியையும் விட்டுப்பிரிய எப்படித் துணிக் தேன்” என்று ஏங்கினான். தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சொரிந்தான். உணர்ச்சியுற்று அழுதான். இவர்கள்மேல் குமாரிற் கிருந்த அன்பின் மிகுதியாலும், குமாரின் மேல் அவர்கட்கிருந்த அன்பின் பெருக்கத்தாலும் அவன் கய உணர்வு பெற்றான். உடைந்த மனம் தன் நிலை அடைந்தது. வருத்தம் சொலதமானது. மறுமுறை சோதனைக்குப் படித்தான். சோதனையிற் சித்தியடைந்தான். அவன் சந்தோஷமோ அளவற்றது. எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அதிலும் மணியின் சந்தோஷத்திற்கு அளவேயில்லை.

இப்போது இவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரியாது “காதல் காதல் காதல் காதலின்றேல் சாதல் சாதல் சாதல்” என்ற சப்பிரமணிய பாரதியின் வாக்கிள் படி நடந்து வந்தார்கள்.

பி. ஏ. சோதனையும் வந்தது. சோதனை முடிந்து கணகர்ட் காந்திருந்த மறுமொழியும் வந்து சேர்ந்தது. குமார் சித்தியடைந்தான். அவன் பெயர் எங்கும் பாம்பியது. அவனின் நற்குணம், அமைதி, விவேகம், சாதூர்யம் எல்லாவற்றையும் நன்கறிந்த அக்கல்லூரி அதிபர் குமாரசை ஓர் உபாத்தியாயராக அமர்த்தினார்.

உபாத்தியாயராகிய குமாரிற்கும் மணிக்கும் கிருமண நிச்சயத்திற்கு நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றன. பெரியோர்கள் ஆமோதித்தார்கள். பெற்றோர்கள் சம்மதித்தார்கள். குதாகலத்துடன் கிருமணம் இனிது நடந்தேறியது. மணமகள் மணமகன் இன்பமாய் அன்புடனும் ஆதரவுடனும் வாழ்ந்தார்கள். சபம்! — சபம்!

(கனடையில் வரும் பெயர்கள் கற்பனைப் பெயர்கள்)

* அரிய ஓர் உபநதியாசத்தின் இரு அம்சங்கள்

Selected By "ஈஞ"

1. தன் மரபு

மாணவர் தத்தம் பள்ளிக்கூடச் சங்கங்களில் பேசும்பொழுது "நான் பேசுகின்றேன்" என்ற உணர்ச்சி அவர் மனத்தின்கண் எழுமாயின், அப்பொழுது அப்பேச்சு முட்டுமம். இதனை எல்லா மாணவரும் ஆறிவர். நீலிர் வேலை செய்யும் பொழுது உழமுடைய பெருமைபைப் பற்றி அளந்து கொட்ட வேண்டா; செய்கின்ற வேலையில் ஈடுபடுங்கள். அங்கனமாயின், வெற்றி நிச்சயம், நீரும் தும் வருத்தமும், நீரும் தும் வேலையும் எனத் தலித்தலியே பிரிக்கமுடியாமல் ஒன்றெனக்கூறும் தன்மை வரும்போது வெற்றி தின்னம்.

இராசபுத்திர வீரரிருவர் மொகலாய சக்கரவர்த்தியான அக்பர் பெருமாரிடம் சென்று "எங்கட்கு வேலை வேண்டும்" என வேண்டினர். அக்பர் அவர்தமை கோக்கி, "எம்மிடம் வேலைசெய்ய உக்கட்கிருக்கும்தருகுகள் யாவை?" எனக் கேட்டார். அவர் விருவரும், "யாம் வீரராவோம்" என்றனர். வேந்தர் "அங்கனமாயின் அதனை மெய்ப்பியுங்கள்" என்றார். எனலும் அவ் விருவரும் தத்தம் வாட்களை உறை கழித்தனர்; இடசாரி வலசாரியாகச் சமுத்தினர். வாட்களினின்றும் எழுந்த ஒளி மின்னெனத் தோற்றி அத்தாணி மண்டபத்தை விளக்கமுறச் செய்தது. அவ் வீரர்தம் அகத்தள்ள வீரமே அவ் வெளியாய் வெளியில் வருகின்றநெனச் சிலர் கூற்றினர்னர். ஆ! அவ் வீரர்களுக்கும்

இருவர் மாப்பிலும் சென்று தங்கின. ஓரே காலத்தில் சதவாட்களும் ஊடுருளிப் பாய்த்தன. உடம்புகள் வேறுகக் கீழே விழுந்தன. இருவர்தம் உயிரும் ஒன்றையொன்று சந்தித்து மறைந்தன. வீரம் விளங்கியது. இங்ஙனம் ஒவ்வொருவனும் உயிரிழந்தல் வேண்டுமென யான் கூறவில்லை; ஆனால், இதன்கண் அடக்கியுள்ள நீதியினை உணர வேண்டுகிறேன். அந் நீதிதான் யாது? நீங்கள் ஒரு பணியினைத் தொடங்கிச் செய்யும்போது உக்களை மறந்து வேலை செய்யுங்கள். வெற்றி உமக்கே; பிராக்கில்லை. வெற்றியின்மீதுள்ள போராவி நீயிர் ஆற்றும் வேலைபிற்பட்டு, அவ் வெற்றி பெறுவதன் முன்னம் மறைபவேண்டும்.

2. அன்பே உலகம்

அன்பு இல்லையேல் காரியசிந்தியில்லை. அன்புடன் இருங்கள். இருந்தால், அனைவரும் உம்மிடம் அன்பாயிருப்பர். ஒருவர்க்கொருவர் அன்பு செலுத்தவாதே. நம் கூடப்பாடு. அதுவே நம் எல்லை. நம் கைகளிலொன்று சொல்கியமாயிருக்க விழும்பினால் உடம்பின் எல்லா உறுப்புகளிடத்தும் அழிது அன்புடனிருத்தல் வேண்டும். அன்றி, அது நாயியே பிரிந்து, "என்ன இது. நான் பொருள் சட்டிக்கு கொடுக்க, இந்த உடம்பு கிசாரமில்லாமல் வளர்வது!" என்று தன் நலம் மேலிட்டுப் பேசுமானால், அந்தக் கைக்கு வேறு கதியில்லை; அதேகதிதான். ஒருநால், "எல்லாப் பொருளும் சாட்டப்பட்டது என்னாலே," என்று சொல்லிச் சுவையும் சத்துமுள்ள பண்டங்களைத் தன்னுள் குத்திச் செலுத்திக்கொண்டால் கை வளவப் பெருக்கலாம். அல்லது குள்ளி முதலியவற்றை விட்டுக் கொட்டுமாறு செய்து கொள்

"இது ஸ்ரீ ராமதீர்த்த சுவாமிகள்வல் "தோஷியை" கையில் ஐயுள் மார்ம் 1902-ம் ஆண்டு கீழ்க்கட்டப்பட்ட "காரிய சித்தி" என்குளம் உபநதியாசத்தின் இரு அம்சங்கள்.

டால், அப்பொழுதும் கை பருத்து வீக்கும்தான். அந்த வீக்கம் கையினது நன்மைக்காகவா, திமைக்காகவா? இங்ஙனம், அந்தக் கை வயிறு தண்டிக்கத்தால் இறந்து போகும் அல்லவா? ஆகவே “உடம்பு நன்றாய் இருந்தால் நான் நன்றாயிருப்பேன். நான் வேறு, உடம்பு வேறு என்றில்லை” என்று அஃது உணருமானால் அப்பொழுது நான் குறைவின்றி வளரத் தலைப்படும்.

ஒத்துழைப்பென்பது அன்பேயன்றிப் பிறிதன்று. உங்களிடத்தில் அது மிகுந்து காணப்படுகின்றதானால், அக்கணைப்பற்றி யான் இங்கு விரிவாகக் கூறேன். அவ் வெகுத்துழைப்பு அன்பிலிருந்து வெளிப்படல் வேண்டும். அன்பாரிருக்கள். இருப்பின் எடுத்த காரியம் யாவற்றினும் வெற்றியுண்டாம். ஒரு வியாபாரி தன்விடம் சரக்கு வாங்குகின்றவர்களைத் தண்டிப்போல் பாசிக்காவிட்டால் அவன் முன்னேறுவது அரிது. அவனுடைய முன்னேற்றம் அன்பினால் பொறுத்திருக்கின்றது.

பத்திராதிபருக்கு ஓர் கடிதம்

அன்பார்ந்த பத்திராதிபரவர்களே,

தமிழில் தலையோக்கி நிற்கும் கம் கமிழ்ப் பத்திரிகையில் நான் விடுக்கும்

இம்மனுவை பிரசுரிக்குமாறு தயவாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் கல்வாரி வாசிக்காலையில் பல சஞ்சிகைகள் (Magazines) சில காலத்திற்குமுன் கல்வாரி நேரத்திலும் வாசிப்பதற்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அச்சஞ்சிகைகள் தற்போழுது எல்லா நேரத்திலும் இல்லாமல் குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் மாதிரம் வாசிப்பதற்கு வாசிக்காலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நேரம் போதாது. சில காலத்திற்குமுன் அவைகளை வாசித்துத் திரண்ட அறிவு, தற்போது வரண்டு வருகிறது. இதைப் பார்த்தில் இன்னுஞ்சில காலங்களில் முற்ற அற்றுவிடும் போலிருக்கிறது.

இதுவரையும் இங்கு வைக்கப்பட்ட பலவகைச் சஞ்சிகைகளை வாசிப்பதனால் எங்களுக்கு ஈட்டம் ஏற்பட்டதா அல்லது அவைகளை வைப்பதினால் வாசிக்காலை பாதிக்கப்படுகிறதா? எங்களுக்கு ஈட்டமுண்டு. ஆனால் வாசிக்காலை பாதிக்கப்படவில்லை. இனிமேல் பாதிக்கப்படப்போவதுமில்லை. ஆகையால் இச்சஞ்சிகைகளை ஒரு சிதிகு நேரம் வைத்து அதிகநேரம் வையாமலும் இருப்பவர்கள் இதை நன்றாக ஆராய்ந்து அவைகளைத் திரும்பவும் வைக்குமாறு தயவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்
என்மை விரும்பி

தான்டு துணுக்குகள்

by "பனகாரம்"

இந்துமகா சமுத்திரத்தில், ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் ஆபிரிக்காவுக்கும் இடையிலே வட்டத்தீவு என்று ஒரு தீவு இருக்கிறது. உலகத்தில் மனிதன் பேரம் வசிக்க முடியாத தீவு இதுதான். இங்கே மிகப் பாயக்கரமான பாம்புகளும், தேன்களும் ஏராளபாயிருக்கின்றன. இங்கேயுள்ள அத்தனை தினிசுப் பாம்புகள் உலகில் வேறு எங்குமே கிடையாது. அவை ஆறடி முதல் எட்டடி வரையில் கீண்டிருக்கின்றன, அவற்றின் விஷம் மகா கொடியது.

பகிண்ட்டாம் தாற்றூண்டில், ஸ்பெயின் தேசத்துக் கப்பல் ஒன்று ஏராளமான பொக்கிஷத்துடன் இத்தீவின் பக்கமாக வந்ததாம். புயலால் அந்தக் கப்பல் இத்தீவில் மோதி முழுகியது. கப்பலிலிருந்தவர்கள் எப்படியோ பொக்கிஷத்தை கரைசேர்த்துத் தாங்களும் இத்தீவில் இறங்கினார்கள். அவர்களில் ஒருவர்கூட, மீளவில்லை. அத்தனைபேரும் பாம்பு கடித்து மாண்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் இந்தப் பொக்கிஷத்தைத் தேடிவெடுப்பதற்காகப் பல யாத்திரைக் கோஷ்டியினர் இத்தீவுக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் பாம்புகளின் உபத்திரவம் தாக்கத்தக்காததால் எவரும் அங்கே தங்கமுடியாமல் திரும்பிவிட்டார்கள். இப்போது இன்னுமொரு யாத்திரைக் கோஷ்டியினர் இங்கே செல்லப்போவதாக ஒரு செய்தி வருகிறது. —“சக்தி”

மாத உணவுச் சக்கமென்று நியூயோர்க்கில் (New York) ஒரு தானை சக்தம் கிருஷ்டியாயிருக்கிறது. மாதமாதம் புதிய உணவுகளைத் தயாரித்துச் சந்தாதாரர்களுக்குப் பார்வையில் அனுப்புவதுதான் இதன் வேலை.

பத்திரிகைகளின் சந்தாதாரர்கள் மாதிரி, இந்தச் சாப்பாட்டுப் பொட்டணத்துக்காக, மாதம் 40 சதங்கள் கட்டணம் செலுத்தி, சந்தாதாராய்ச்சி சேரவேண்டுமாம். —“சக்தி”

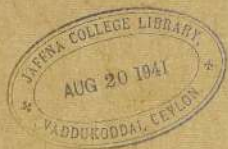
ஒர் மின்சார லாபத்தில் மின்வருமான விளம்பரம் செய்திருந்தனர்.

மின்சாரக் கம்பிகளிற்தோடக்கூடாது. தோட்டரால் மின்சார அதிர்ச்சியால் இறந்துவிடுவீர்கள். கட்டணையை மீறி மின்சாரக் கம்பிகளிற்தோடுபவர்களுக்கு மின்சார அதிகாரிகளால் கடுந்தண்டனை விதிக்கப்படும்.

மாணவர் சங்க அங்கத்தவர்களை மந்தவர்களினின்றும் தெரிந்துகொள்வதற்காக மாணவர் சங்க அங்கத்தவர் பள்ளிக்கூடவர்களை நீட்டப்பெற்ற தலைப்பாகையும் (Turban) உத்தரீயமும் அணியவேண்டுமென்றும் ஒரு அன்பர் கருகிறார்.

எங்கள் விடுதியிலிருக்கும் ஒருவருக்குச் கடிதங்கள் வருவது மிகக் குறைவு. இந்தக் குறைவை நீக்குவதற்காக இவர் தமது அச்சவேலிலிருக்கும் ஓர் கண்பரிடம் மாதம் ரூபா ஒன்று அனுப்பித் தமக்கு காளாந்தமாக ஓர் “போஸ்த்காட்” வரையுமாறு வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதவருக்கு காளாந்தமாகப் “போஸ்த்காட்” வந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

PRINTED AT THE THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM.
